

Tinc una enquesta

AQUEST NADAL VAIG VENDRE
EL MEU COTXE I VAIG LLOGAR CASA
MEUA PER PAGAR UNA ENQUESTA
QUE M'IL-LUMINE ENMIG DEL
PANORAMA POLÍTIC VALENCIÀ,
TAN I TAN RELLESCÓS

No és just. Tots tenen enquestes menys jo. Madrilenys, gal·lecs, bascos i catalans. Sense anar més lluny, acaba de fer-se'n pública una d'Andalusia que pronostica una hecatombe electoral del PSOE. Les enquestes més recents sobre intenció de vot al País Valencià no pronostiquen res perquè no se'n fan, i si es fan, no es publiquen. I les que es publiquen, la majoria de vegades no s'han fet realment. O bé, potser sí que s'han fet, però al despatx de vés a saber qui.

El *sopapo* electoral que sembla esperar a la líder de tota l'Andalusia coneguda i una part encara desconeguda del PSPV, sumat a l'absència total de dades fiables sobre l'estat de la cosa demoscòpica valenciana, hauria de ser brou de cultiu suficient per propiciar tota mena d'anàlisis –conspiranoics o només paranoics– sobre el futur del socialisme valencià en el seu conjunt... Buit o no. Ja els dic jo, però, que això no passarà. Perquè els qui fins fa quatre dies –tres, en algun cas– es dedicaven a la sacrificada tasca de mantenir viva i incandescent la flama de la crisi perpètua del socialisme indígena, els autors de blocs apocalíptics sobre la descomposició de la socialdemocràcia valenciana o els tradicionals líders del sector crític, autèntic i patidifúsic, tot d'una han mudat el seu pelatge i ara són ovelletes adorables que fan nona per les verdes i assolellades pastures de l'administració pública. En aquest temps nou, als qui els pega per “posar el càrrec a disposició” –avui perquè “no és no” i demà perquè “potser és potser”– ho fan com santa Teresa “dimitint sense dimitir en si”, ja que tan alta vida esperen...

Sobta també que des del PP valencià encara no hagen dit “aquesta enquesta és meua”. Es troben a faltar aquelles rodes de premsa que foren l'origen d'un nou gènere demoscòpic: l'enquesta valenci-

JOSEP
MORENO

ana d'autor. Aquest enigmàtic mutisme molt probablement és degut a l'aplicació d'aquella antiga norma de la comunicació política i la fotografia segons la qual, en casos com el d'Isabel Bonig, “calladeta, en l'enquesta, estàs més guapa”.

De la seua banda, la vice-presidenta Oltra, Emperadriu del Botànic, Reina de la Sexta Noche, Iniciativa de la Tempesta, *Madre de Dragones, La que no Arde...* Espera aquest impàs institucional amb una sola molèstia: la de mantenir el voltatge del pastor elèctric que la té allunyada del perill que representa el sector més irreductible –i cada vegada més reduït– del Bloc. A Oltra, doncs, no la preocupa gens què puguen dir les enquestes si pels carrers de Madrid, Segòvia o Paiporta la gent continua desitjant-li molta sort al Govern que presideix.

En Ciutadans han decidit que tot anirà bé mentre ningú contracte enquestes ni karaokes. I dels meus amics de Podem... Què volen que els diga? Fins que no quede clar el seu *tema* no tenen la mínima intenció d'ocupar-se del nostre, i

encara menys de com anirà el seu el dia que se'ns convoque als valencians a ocupar-nos-en.

Ateses les circumstàncies, aquest Nadal vaig vendre el meu cotxe i vaig llogar casa meua per pagar una enquesta que m'il-lumine enmig del panorama polític valencià, tan i tan rellescós. Amb prop de 50 anys, ningú no em pot demanar amors cecs com els de les cançons dels Quintero, León i Quiroga. Necessitava saber, esbrinar alguna cosa, no siga cas que, mentre l'omnipresent Susana s'enfonsa governant en solitari, Ximo Puig estiga fregant la majoria absoluta, malgrat governar en *mode botànic* i no aparèixer a cap més televisor que els de les recepcions dels hotels de Madrid a què acudeix quan participa a qualsevol dinar, esmorzar, *brunch* o *botellón* de la nova economia, agència de premsa o club que estiga disponible. Jo no afrontaria amb el mateix esperit el pròxim congrés del PSPV, què volen que els diga.

I és que em preocupa la gent que, així que et deixes uns puntets de vot a l'urna, demanen el vot en contra de la gestió del secretari general. Havia de decidir si calia continuar deixant missatges de veu a la bústia de Carolina Punset o si, per contra, ja he de donar-la per perduda. I el més important de tot, era fonamental determinar les possibilitats de reeditar l'Acord del Botànic si Oltra fóra la candidata progressista més votada. Qui sap si serà possible convèncer Morera perquè deixi la presidència de les Corts en mans d'alguna jove promesa de la família socialista a canvi de la Conselleria d'Economia Sostenible... En fi, tenen la meua paraula. Tan bon punt dispose dels resultats, els compartiré al meu compte de Twitter. De moment, només volia fer-los saber que tinc una enquesta.

Consultor en comunicació